

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

| (hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, (hierna: de rechtbank) van 22 maart 2010 in zaak nr. 10/7949 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D. van Leeuwen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

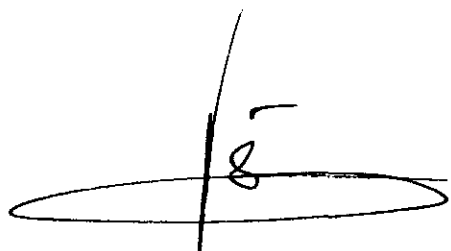
w.g. Van Leeuwen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

373-595.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

4

0205039631

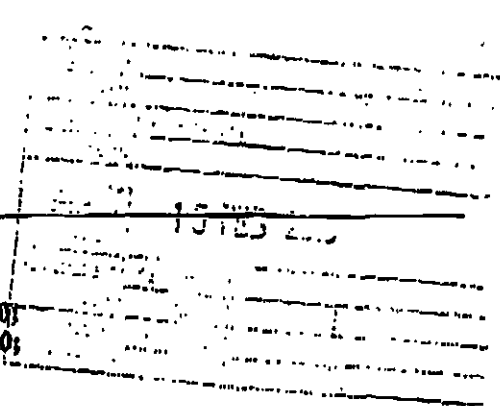
Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Fikcladvocaat : _____ Tel: _____

De ondergetokende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, legt met het oog op de uitkering aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : **Mannelijk**
Geboorteplaats :
Geboorteland : **Somalis**
Nationaliteit : **Somalische**



de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzending zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewensd verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000
 - zich niet aangemeld heeft bij de Korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient /heeft van een of meerdere aliaassen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - andere midde(n): Geen middelen van bestaan
- Artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

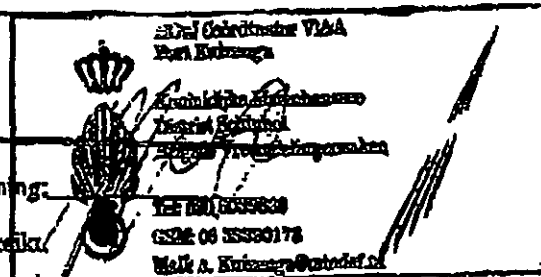
De maatregel is opgelegd :

Plaats: Schiphol Datum: 15-2-2010 Tijd: 12:30 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
de hulpofficier van justitie,

A. Kuizenga,
Adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:



Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almglo

regnr.: Awb 10792 VRONTN/CM

AFSCHRIF

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op _____ te _____
van Somalische nationaliteit,
thans verblijvende in het detentiecentrum te Alphen aan den Rijn,
justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. C.C.H.M. Backerra, advocaat te Breda;

tegen

DE MINISTER VAN JUSTITIE voorheen de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. E. Rijpma, ambtenaar van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 15 februari 2010 is eiser met het oog op uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 2 maart 2010 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 15 maart 2010. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Standpunten

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen.

Zaaknummer: Awb 10/7949 VRONTN/CM

blad 2

3. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

Eisers stelling dat de bewaring onrechtmatig is aangezien door een fout bij de piketcentrale in eerste instantie de verkeerde advocaat is ingelicht en dat eiser daardoor niet tijdig rechtsbijstand heeft gehad, volgt de rechtbank niet. De rechtbank is van oordeel dat een bij de piketcentrale gemaakte fout niet een omstandigheid is die binnen de risicosfeer van verweerder valt en dientengevolge aan verweerder kan worden verweten. De bewaring is op deze grond niet onrechtmatig.

Eisers stelling dat het zicht op uitzetting ontbreekt aangezien er, onder andere door het UNHCR, wordt geadviseerd af te zien van het terugsturen van asielzoekers naar Griekenland op grond van de Dublinverordening en aangezien uit recente jurisprudentie van verschillende rechtbanken blijkt dat beroepen in Dublin-Griekenland zaken gegrond worden verklaard, wordt door de rechtbank eveneens niet gevolgd. De rechtbank is van oordeel dat, op grond van hetgeen door eiser is aangevoerd, ten aanzien van Griekenland niet kan worden gezegd dat het zicht op uitzetting ontbreekt.

Met betrekking tot hetgeen overigens is aangevoerd over de situatie van asielzoekers in Griekenland, is de rechtbank van oordeel dat het beroep tegen de bewaring slechts betrekking heeft op de vraag of de bewaring rechtmatig is. Hetgeen overigens is aangevoerd zal dan ook niet worden betrokken in het oordeel van de rechtbank.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en zich bedient van een of meerdere aliassen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiser. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat op 23 februari 2010 een vertrekgesprek heeft plaatsgevonden met eiser en dat op 8 maart 2010 een claim is verzonden naar Griekenland.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 10/7949 VRONTN/CM

blad 3

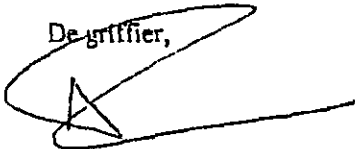
4. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. W.M.B. Elferink, rechter, door deze en N. Postema, griffier, ondertekend.

De griffier,



De rechter,




Uitgesproken in het openbaar op 22 MRT 2010

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 MRT 2010

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE





Baronie Advocaten

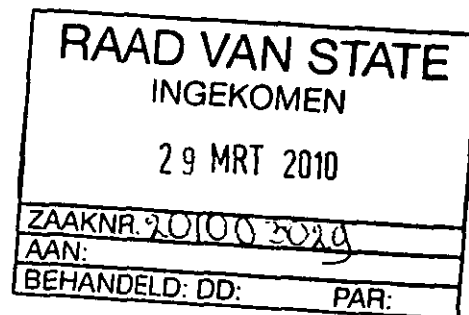
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per fax: 070 365 13 80
Aantal pagina's: 42

Breda, 29 maart 2010
onze referentie: 20100170 / CB / cb
e-mail direct : backerra@baronie-advocaten.nl
uw referentie:
Inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit
IND-nr: 1002.15.1529

Hoger beroep vreemdelingenbewaring



Geacht College,

Appellant, , van Somalische nationaliteit, thans verblijvende in het Detentiecentrum te Alphen aan de Rijn, voor dit hoger beroep nadrukkelijk woonplaats kiezend te 4818 PG Breda, aan de Baronielaan 161, ten kantore van mw.mr.C.C.H.M. Backerra, die nadrukkelijk verklaart door appellant tot de indiening van het hoger beroepschrift bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Verweerder is de Minister van Justitie.

Procedureverloop

Appellant is op 14 februari 2010 aangehouden in verband met vermoedelijke overtreding van artikel 231, lid 2 van het Wetboek van Strafrecht omdat hij opzettelijk gebruik zou hebben gemaakt van een niet op eigen naam gesteld reisdocument. Hij is vervolgens in verzekering gesteld. Op 16 februari 2010 is appellant in vrijheid gesteld en vervolgens op grond van het gestelde in artikel 50 van de Vreemdelingenwet, overgedragen aan personeel werkzaam bij het Inbewaringstellings Coördinatiecentrum Schiphol.

Vóór het opleggen van de maatregel van bewaring is appellant gehoord. Hij heeft tijdens het gehoor te kennen gegeven dat hij asiel wilde aanvragen. Hij heeft voorts te kennen gegeven geen rechtsbijstand te willen bij het gehoor maar wel gedurende de verdere procedure van bewaring, waarna de advocatenpiketdienst is ingelicht. De piketcentrale heeft de melding echter niet doorgezonden aan de advocaat die dienst had in het kader van het vreemdelingenpiket doch aan de advocaat die strafpiket had.

Omdat appellant door de Koninklijke Marechaussee van het District Schiphol was aangetroffen bij de gate van vlucht OA 151 vanuit Athene is onomstotelijk komen vast te

Advocaten:
mw. mr. G.A.P. Avontuur
mw. mr. C.C.H.M. Backerra, tevens NMI-mediator
mw. mr. M.J.E.M. Edelmann, tevens NMI-mediator
mw. mr. A.C.M. Mulder
mw. mr. F.E.R.M. Verhagen
dhr. mr. M.M. van Woensel

Baronielaan 161, 4818 PG Breda T 076 - 522 23 46
F 076 - 522 17 15 E info@baronie-advocaten.nl W baronie-advocaten.nl



Baronie Advocaten

staan dat appellant rechtstreeks vanuit Griekenland naar Nederland is gekomen. Op grond van artikel 10 lid 1, van de Verordening (EG) nr.343/2003 is Griekenland verantwoordelijk voor het asielverzoek van appellant.

Op 2 maart 2010 is namens appellant beroep ingesteld tegen de hem opgelegde maatregel. Dit beroep is op 15 maart 2010 behandeld door de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Almelo. Bij uitspraak van 22 maart 2010 is het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. (procedurenummer 10/7949)
Een afschrift van de bestreden uitspraak wordt aan dit hoger beroep gehecht. (prod.1)

Appellant richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Almelo van 22 maart 2010 met de navolgende grieven.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat een bij de piketcentrale gemaakte fout niet een omstandigheid is die binnen de risicosfeer van verweerder valt en dientengevolge aan verweerder kan worden verweten.

Toelichting:

Deze grief ziet op de navolgende overweging van de rechtbank:

"Eisers stelling dat de bewaring onrechtmatig is aangezien door een fout bij de piketcentrale in eerste instantie de verkeerde advocaat is ingelicht en dat eiser daardoor niet tijdig rechtsbijstand heeft gehad, volgt de rechtbank niet. De rechtbank is van oordeel dat een bij de piketcentrale gemaakte fout niet een omstandigheid is die binnen de risicosfeer van verweerder valt en dientengevolge aan verweerder kan worden verweten. De bewaring is op deze grond niet onrechtmatig."

Appellant meent dat de rechtbank heeft miskend dat het wel tot de verantwoordelijkheid van verweerder gerekend dient te worden indien de piketcentrale een fout maakt bij het verzenden van de piketmelding aan de dienstdoende advocaat. Verweerder heeft het inschakelen van de piketadvocaat opgedragen aan de Raad voor Rechtsbijstand en dient dan ook verantwoordelijk gehouden te worden voor de werkwijze van de Raad voor Rechtsbijstand/piketcentrale. Een bevestiging van de Raad voor Rechtsbijstand (asd.rvr.org) dat de piketcentrale de piketmelding aan de verkeerde advocaat heeft verzonden wordt hier bijgevoegd. (prod.2)

Appellant heeft als gevolg van de fout bij de piketcentrale niet zo snel mogelijk rechtsbijstand gehad naar aanleiding van zijn inbewaringstelling. Appellant meent dan ook dat de bewaring sedert 16 februari 2010 onrechtmatig moet worden geacht.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat ten aanzien van Griekenland niet kan worden gezegd dat zicht op uitzetting ontbreekt.

Toelichting:

Deze grief ziet op de navolgende overweging van de rechtbank:

"Eisers stelling dat het zicht op uitzetting ontbreekt aangezien er, onder andere door het UNHCR, wordt geadviseerd af te zien van het terugsturen van asielzoekers naar Griekenland op grond van de Dublinverordening en aangezien uit recente jurisprudentie van verschillende rechtbanken blijkt dat beroepen in Dublin-Griekenland zaken gegrond worden verklaard, wordt door de rechtbank eveneens niet gevolgd. De rechtbank is van



Baronie Advocaten

oordeel dat, op grond van hetgeen door elser is aangevoerd, ten aanzien van Griekenland niet kan worden gezegd dat het zicht op uitzetting ontbreekt."

Appellant meent dat de rechtbank heeft miskend dat er ten aanzien van Griekenland kan worden gezegd dat er zicht op uitzetting naar dat land is.

De UNHCR heeft in haar rapport "Observations on Greece as a country of asylum" van December 2009 geconcludeerd dat de UNHCR overheden blijft adviseren af te zien van het terugsturen van asielzoekers naar Griekenland op grond van de Dublinverordening. (prod.3) De UNHCR doet de aanbeveling aan regeringen gebruik te maken van artikel 3 (2) van de verordening, die het staten toe staat het asielverzoek zelf in behandeling te nemen zelfs als zo'n onderzoek niet haar verantwoordelijkheid is volgens de criteria van de Dublinverordening.

In het rapport wordt onder meer bericht over het weigeren van asielzoekers aan de grens met Turkije en over het daadwerkelijk deporteren van asielzoekers naar Turkije. Daarbij waren alleenstaande kinderen. Hoewel mensen vragen om asiel worden zij niet als asielzoeker geregistreerd. Velen kregen geen informatie over hun recht om asiel te vragen of over de procedure om asiel te vragen. (p.3)

Volgens de berichten die de UNHCR heeft ontvangen, zijn vele mensen die de grens Griekenland-Turkije zonder toestemming zijn overgestoken naar Griekenland, gearresteerd en gedetineerd op politiebureaus in het Evros gebied, waar hun aankomst niet altijd wordt geregistreerd. De UNHCR heeft meerdere berichten ontvangen van mensen die gedwongen werden terug te keren naar Turkije over de Evros-rivier, die de grens vormt. Twaalf Somaliërs werden door de Griekse kustwacht verhinderd Grieks territorium te betreden. Zij werden gered door een particulier schip. (p.4)

Hoewel volgens het presidentieel decreet 90/2008 in theorie overal bij binnenkomst in Griekenland een asielverzoek kan worden ingediend is het in de praktijk moeilijk een verzoek in te dienen buiten Athene. Grensautoriteiten weigeren vaak asielverzoekers te registreren en weigeren toegang tot Griekenland of verwijderen mensen die illegaal het land zijn ingereld. Op zee en ook bij grensposten in het land, zijn er geen ervaren/bekwame mensen beschikbaar voor de behoeften van kwetsbare mensen zoals alleenstaande kinderen of getraumatiseerde individuen. (p.6)

Zelfs bij de afdeling asiel op "Petrou Ralli" in Athene, is de registratie van asielverzoeken moeilijk, aangezien het systeem onvoldoende capaciteit bezit. (p.7)

Systematisch worden asielzoekers die illegaal Griekenland zijn ingereisd gedetineerd, tezamen met andere illegale binnenkomers. Bij meerdere grensposten wordt de detentie verlengd als de persoon een asielverzoek indient. De omstandigheden in administratieve detentie centra zijn in het algemeen inadequaet. Er is sprake van overvolle centra en een gebrek aan goed opgeleid personeel. Toen de UNHCR het Pagani detentiecentrum op het eiland Lesbos bezocht, eind augustus 2009, zaten er meer dan 850 mensen, inclusief 200 alleenstaande minderjarigen, de meesten afkomstig uit Afghanistan, in een gebouw met een maximale capaciteit voor 300 mensen. In een ruimte verbleven meer dan 150 vrouwen en 50 baby's, velen daarvan waren ziek als gevolg van onhygiënische omstandigheden en overbevolking (p.8)



Baronie Advocaten

Op pagina 9 wordt gewezen op de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 26 november 2009 inzake een Afghaanse asielzoeker. In deze zaak is geoordeeld dat de detentie gedurende drie maanden door de vreemdelingenpolitie in Thessaloniki de vernederende behandeling naderde in de betekenis van artikel 3 EVRM. Zowel politie als kustwacht detentiecentra waren overbevoikt en toonden materiële tekortkomingen. In de detentiecentra in de Evros-regio zijn beveiligingen tegen deportaties naar Turkije onvoldoende. (p.9)

Het rapport bericht voorts over de volstrekt onvoldoende opvangcapaciteiten in Griekenland. (p.10 en 11)

De Griekse asielprocedure wordt geregeld door het Presidentiële Decreet 81/2009 dat in juli 2009 in werking is getreden. De regeling heeft een negatieve invloed op de efficiëntie in de eerste instantie en zal de reeds bestaande achterstanden verergeren. Door het decreet worden belangrijke waarborgen afgeschaft, inclusief de toegang tot een onafhankelijke bestuurlijke heroverweging in tweede instantie. (p.15)

Voor de introductie van de nieuwe procedure observeerde de UNHCR 40 asiel-gehoren in de periode januari-maart 2009. Twintig gehoren duurden slechts vijf minuten, de langste duurde 35 minuten. Tolken waren vaak niet in staat kwalitatieve vertalingen te leveren. Er was voor de gehoorambtenaar geen landeninformatie vooraf beschikbaar. De asielprocedure in Griekenland lijdt aan vele tekortkomingen, die in het nieuwe decreet niet zijn opgelost. De kwaliteit van veel eerste beslissingen is bedroevend. (p.16)

De onafhankelijke "Appeal Board" is vervangen door een beperkte vorm van juridische herziening door de "Council of State". Toegang tot juridische herziening is beperkt door een aantal praktische en juridische obstakels. Zie hiervoor pag.17.

Op 31 juli 2009 berichten de verantwoordelijke autoriteiten dat er een achterstand was van 6.146 onbehandelde zaken in eerste instantie. In beroep was de achterstand van onbehandelde zaken 42.700. (p.17)

Het Presidentiële Decreet 81/2009 heeft veranderingen geïntroduceerd voor de asielprocedure die de vooruitzichten van asielzoekers, ook voor degene die op grond van Dublin II zijn teruggestuurd, verder hebben doen afnemen.

Mensen die op grond van Dublin II zijn teruggestuurd worden blootgesteld aan dezelfde problemen als andere personen die in Griekenland aankomen en internationale bescherming vragen. Er zijn zeer lange wachtperiodes. Als een definitief besluit in de asielzaak is genomen of een termijn voor het instellen van beroep is verstreken, dan wordt degene die teruggestuurd is gevangen genomen. Hij krijgt niet de mogelijkheid zijn zaak te heropenen of de eerste negatieve beslissing aan te vechten. Hoewel de UNHCR het zelf niet heeft meegemaakt dat mensen die op grond van Dublin II waren teruggestuurd naar Griekenland naar Turkije waren gedeporteerd, kent zij wel deportaties van gedocumenteerde asielzoekers

Toegang tot de asielprocedure is niet altijd gegarandeerd voor mensen die op grond van de Dublinverordening zijn terug gestuurd. In vele gevallen zijn beroepstermijnen verstreken en is het niet mogelijk opnieuw beroep in te stellen. (p.19)



Baronie Advocaten

Als alle termijnen voor het aanvechten van een negatieve beslissing zijn verstreken gedurende de afwezigheid uit Griekenland, dan krijgt de persoon die op grond van Dublin is teruggestuurd op het vliegveld een bevel tot vertrek zonder toegang tot de asielprocedure. (p.20)

Er is onvoldoende opvang. Er is ook onvoldoende opvang voor kwetsbare mensen, zoals mensen met gezondheidsproblemen en vrouwen die het slachtoffer zijn van mensenhandel, die op grond van Dublin zijn teruggestuurd. (p.20)

Voorts wordt een beroep gedaan op de pagina's 8, 9, 21, 25 en 36 van het rapport van NHC, NOAS en Alterna "Out the Back Door: The Dublin II Regulations and Illegal deportations from Greece" van oktober 2009. (prod 4)

De rechtbank Zwolle heeft bij uitspraak van 4 januari 2010 (09/33682) het beroep gegrond verklaard. (LJN: BK8213) In deze zaak was verwezen naar de arresten van het EHRM van 7 maart 2000 (JV 2000,103) en 2 december 2008 (JV2009/41). Het rapport van NHC/NOAS/Altima en de vragen die bij brieven van 6 en 9 november 2009 zijn gesteld door de president van het EHRM geven aanknopingspunten voor twijfel of Griekenland jegens eiser zijn aan het Vluchtelingenverdrag en het EVRM ontleende verplichting hem niet te refouleren, zal naleven. Verweerder heeft dan ook niet zonder nader onderzoek mogen aannemen dat er op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van mag worden uitgegaan dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen jegens eiser zal nakomen.

De rechtbank Almelo heeft bij uitspraak van 11 februari 2010 (09/40547) ook het beroep in een Dublin-Griekenland zaak gegrond verklaard. (LJN: BL3933). In deze zaak waren ook voornoemde rapportages overgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de rapportages, die door verweerder niet zijn betwist, dat de algemene praktijk in Griekenland met betrekking tot zowel de mogelijkheid een asielaanvraag in te dienen als de behandeling van asielzoekers niet met de verdragsverplichtingen overeenstemt. De rechtbank benadrukt in dit verband dat zowel het NOAS-rapport als het UNHCR-rapport melding maken van het feit dat Griekenland zich niet altijd houdt aan het beginsel van non-refoulement. Bovendien valt uit deze rapporten op te maken dat in Griekenland in de praktijk geen onderscheid wordt gemaakt tussen vreemdelingen die voor het eerst Griekenland binnenkomen en vreemdelingen die als Dublinclaimanten naar Griekenland terugkeren. Uit het vorenstaande volgt dat ook Dublinclaimanten in Griekenland het risico lopen om direct dan wel indirect te worden gerefouleerd. Verder merkt de rechtbank nog op dat het in de eerste plaats de lidstaten zijn die verantwoordelijk zijn voor de naleving van het Verdrag en het bieden van rechtsbescherming tegen (dreigende) schendingen; op de lidstaten rust de verantwoordelijkheid zich ervan te verzekeren ("to ensure") dat de vreemdeling als gevolg van de uitzetting niet wordt onderworpen aan een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM. Daarbij dient de aard en de ernst van het -absolute- verbod op refoulement, in samenhang met de mogelijk onomkeerbare gevolgen van uitzetting, voor ogen gehouden te worden. De mogelijkheid voor een Dublin-claimant om bij het EHRM een interim measure aan te vragen om dreigende uitzetting naar het land van herkomst (tijdelijk) te voorkomen, doet aan die verantwoordelijkheid niet af.

De rechtbank Haarlem heeft bij uitspraak van 2 maart 2010 (10/7570, LJN: BL7093) het verzoek voorlopige voorziening in een Dublin-Griekenland zaak toegewezen met verwijzing naar bovenvermelde uitspraken. De rechtbank heeft overwogen dat niet op voorhand uitgesloten kan worden dat de overgelegde rapporten afbreuk kunnen doen aan



Baronie Advocaten

het eerdere besluit. Het betrof in deze zaak een herhaalde aanvraag. De rechtbank heeft voorts overwogen dat in het geval van verzoeker een verzoek om een Interim measure door het EHRM is afgewezen, doet hieraan niet af, nu geen gemotiveerde afwijzing van de interim measure is overgelegd zodat onduidelijk is wat de redenen zijn geweest voor het EHRM om het verzoek af te wijzen.

Volgens bijgaande brief van de Griekse NGO Ecumenical Refugee Programme (ERP) geven de Griekse autoriteiten Dublinclaimanten geen voorrang, zelfs niet als het gaat om kwetsbare gevallen, omdat die mogelijkheid er gewoon niet is. Het nieuwe asielsysteem, dat betere waarborgen voor asielzoekers kent, is op dit moment nog niet in werking getreden. Dit betekent dan ook dat het praktisch onmogelijk is dat een Dublinclaimant erkend zal worden als vluchteling, aangezien de toegang tot de asielprocedure absoluut niet toereikend is. Er is tussen de Nederlandse en Griekse overheid geen afspraak dat Dublinclaimanten afkomstig uit Nederland opvang krijgen. Dat een Nederlandse ambtenaar de asielprocedure kan monitoren, betekent niet dat de Dublinclaimant opvang krijgt. De brief sluit af met de opmerking dat gezien de economische crisis in Griekenland er weinig hoop is dat de omstandigheden van asielzoekers op korte termijn gaat veranderen. Ook is het onduidelijk wanneer de nieuwe asielprocedure wordt geïmplementeerd. (prod.5)

Op grond van voornoemde rapportages en uitspraken kan niet gesteld worden dat er zicht is op uitzetting van appellant naar Griekenland.

Gelast op de voorgedragen grieven is appellant van mening dat de bewaring sedert 16 februari 2010, dan wel sedert de 19 februari 2010 (datum asielaanvraag) onrechtmatig is. Hij verzoekt u dan ook, zelf recht doende, alsnog de maatregel op te heffen en hem een schadevergoeding toe te kennen vanaf 16 februari dan wel 19 februari 2010.

Conclusie

Verzocht wordt om de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Almelo van 22 maart 2010 te vernietigen en te bepalen dat de maatregel van bewaring met ingang van 16 februari 2010 dan wel 19 februari 2010 onrechtmatig was, met toekenning van een schadevergoeding aan appellant, met veroordeling van de Minister van Justitie in de kosten van de procedure in beide instanties.

Hoogachtend,



C.C.H.M. Backerra